

Fiskere samlet 500 Kr., Sogne- og Amsraad har bevilget 600 Kr., men til Sagens Gennemførelse kræves der efter den foreliggende Plan 3,702 Kr.; der mangler altsaa et Beløb af 2,600 Kr. Nu er Ministeren for offentlige Arbejder ved Forhandling med Udvalget gaaet ind paa at faa Andragendet henvist paa den Betingelse, at Halvdelen af det manglende Beløb skaffes til Veje, dels privat, dels gennem Amt og Kommune. Under denne Forudsætning er Udvalget enigt om at henvise denne Sag til den højtærede Minister. — Det næste Andragende er det under Nr. 83. Det er fra Syd- og vestjydsk Handelsforening om Indlæggelse af et Tog Kl. 10—11 Aften fra Kolding til Varde og Fortsættelse af det nuværende Tog Nr. 275 fra Varde til Ringkøbing. Ved Behandlingen af Andragendernes 1ste Afdeling havde vi tvende lignende Andragender, nemlig et fra Østkanten om Forbindelse mellem Aarhus, Aalborg og Frederikshavn, og et angaaende vestjydske og sydjydske Forhold. Udvalget har nu lige saa lidt som Ministeren kunnet være med til uden videre helt at opfylde de Fordringer, der stilledes i Andragenderne, men da man naturligvis er villig til at være imødekommende over for Syd- og Vestjylland ligesom over for den øvrige Del af Landet, og da denne Del af Landet hidtil har været noget stifmoderlig behandlet, selvfølgelig fordi Trafikken ikke har været saa stor hverken med Hensyn til Transport af Mennesker eller Gods, som paa Øerne og Østjylland, medens Trafikken, særlig Godstrafikken, mellem Kolding og Esbjerg nu stadig forøges, er det forstaaeligt, at der nu vel ogsaa bør tages mere Hensyn til Syd- og Vestjylland. Med denne almindelige Motivering skal jeg derfor tillade mig at anbefale paa Udvalgets Vegne, at Sagen henvises til Undersøgelse af Ministeren for offentlige Arbejder, idet jeg haaber, at den højtærede Minister vil tage alt rimeligt Hensyn til os Vestjyder — politisk hører jeg jo ogsaa med til Vestjyderne. — Det næste Andragende findes i Betænkningen under Nr. 88 og er fra Grosserer Alfred Christensen af København om, at Staten vil overtage de Aktier i Lyngby-Vedbækbanen, der tilkomme Andrageren ud over de 100,000 Kr. Aktier, han alt har. Denne Mand har begaaet den meget store Letsindighed sammen med De forenede Papirfabrikker at gaa ind paa at betale det Beløb, som denne Bane vilde komme til at koste ud over 700,000 Kr., og nu viser det sig, at den koster ikke 700,000 Kr., men 900,000 Kr. Det er jo

et slemt Smæk at faa, naar man i Forvejen har taget for adskillige Tusind Kr. Aktier, at skulle betale yderligere 200,000 Kr. sammen med Papirfabrikkerne, og man bør jo aldrig være saa letsindig at love saadant noget, naar man ikke ved, hvor meget det vil dreje sig om. Nu beraaber Manden sig imidlertid paa, at Grunden er den, at den kommitterede ved Statsbanerne, Overingeniør Ernst, havde sagt, at Overskrivelserne kun kunde dreje sig om et mindre Beløb ud over de 700,000 Kr. Det traf sig imidlertid saa uheldigt, at under Banens Bygning blev Materiellet, navnlig Jernet, betydelig dyrere, og Resultatet blev, at Anlægssummen blev overstegen med 200,000 Kr. Nu foreligger der et Brev, hvori De forenede Papirfabrikker erklære, at hvis det kan lykkes Grosserer Christensen at faa nogen Hjælp af Statskassen for de mange Penge, han har givet, saa ville Papirfabrikkerne være saa hensynsfulde og imødekommende, at de for deres Vedkommende ville lade dette Beløb alene komme Hr. Alfred Christensen til gode, uden at de forlange nogen Andel deri, idet de forudsætte, at et saadant Beløb afaar paa de Summer, der af Hr. Alfred Christensen ere betalte eller skulle betales til Lyngby—Vedbæk Banen, altsaa, vi ere sikre paa, at Papirfabrikkerne ikke komme med en lignende Fordring. Nu har Udvalget ikke ment — og jeg tror heller ikke, at Ministeren vilde gaa ind paa noget saadant —, at man skulde give de Penge, som han saaledes er kommen af med, thi det er givet, at naar han begaar en saadan Letsindighed, maa han lide for den. Men der kunde dog maaske være Mening i at støtte Manden noget, især naar man ved, at Anlægget har kostet disse Beløb, og Forhold, som man ikke kunde forudse, ere indtrufne og have gjort, at Banen er kommen til at koste 200,000 Kr. mere, end Statsbanernes tekniske sagkyndige havde ment. Vi have ment, at det maaske kunde være rigtigt at støtte Manden noget, men det har ingenlunde været Meningen at forlange, at Ministeren skulde gaa med til den hele angivne Sum. Grosserer Christensen skal jo tage sig lidt i Agt, og andre da ogsaa, og ikke være saa letsindig en anden Gang. — Saa er der Nr. 95, som ogsaa foreslaas henvist til Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg skal skynde mig at gennemgaa dette, da jeg ved, at Ministeren skal op i det andet Ting. Nr. 95 er et Andragende fra Fiskere af Melsted Fiskerleje paa Bornholm. Det oplyses i Andragendet, at i 1902 svarede